

се е загнѣздила единъ глистей, таме измѫчва, какъ жете ми какъ да го изкарамъ. Професоръ си изважда единъ тефтеръ, прѣдписва нѣкое лѣкарство. Прѣпоръжва му нѣкой путь 3 — 4 дни постъ, а слѣдъ това му дава тиквено семе. Нѣкой путь болниятъ изкарва глистея навѣнъ нѣкой путь не може. Защо този глистей е влѣзълъ въ неговия стомахъ? По този начинъ природата, невидимиятъ свѣтъ го запитватъ: ти и тя не си ли мязате? Ние сме чудни? Съвременниятъ хора искатъ нѣкой путь природата да ни стане робъ, да ни даде всички удоволствия, а вие само да ядемъ и да пиемъ, да ни даде дрехи, автомобили, къщи, да не пипне дѣцата ни. Ние искаме небето да гледа на насъ съ всичкото си почитание и уважение, а ние само да се разхождаме, да ядемъ пиемъ. Отлично това, което искаме, но питамъ: това, което желаемъ за себе си, искаме ли го и за другите? Пестяваме ли съобразно небето! Това, което небето прави, това, което небето изисква, правимъ ли го и ние? Азъ ще ви оставя сами да си отговорите, понеже вие сте умни хора. Всѣки отъ васъ знае, до колко изпълнява волята Божия. Казвамъ: когато Христосъ отишълъ въ пустинята, Той влѣзълъ въ съприкосновение съ Божествения Духъ. Когато Христосъ излѣзе отъ водата, Духътъ слѣзе отъ горѣ Му катъ гтлѣбъ и рече: „Този е моятъ възлюбенъ Синъ, Него слушайте!“ Зашто Христосъ като излѣзе отъ водата не отиде да проповѣдва, своето учение, а отиде да пости? Той, трѣбваше да пости 40 дни и послѣ да възприеме Божия Духъ, за да рѣзбере, кои сѫ причинитѣ, които си възпитаватъ хората да изпълнятъ волята Божия. И